

handles i dette Forslag, ere Sager, som bør fremmes. Om de end maaske ikke alle bør fremmes just i den Form, hvori de ere foreslaaede, ere de dog efter min Mening i Princippet rigtige. Dog maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Broen over Lille Bælt sige, at jeg mindre er en Tilhænger af en saadan Bro end af den Plan, som et æret Medlem har omtalt, nemlig Planen om en Tunnel under Lille Bælt. Det kan være muligt, at noget saadant slet ikke kan lade sig udføre, det kan være muligt, at der i Jordbunden er saadanne tekniske Vanskeligheder, at de ikke kunne overvindes, og saa maa man selvfølgelig nøjes med en Bro, da vi efter min Mening bør have en fast Forbindelse. Det er muligt, at det ogsaa vil vise sig, at en Forbindelse ved en Tunnel vil blive saa overordentlig kostbar, at man af den Grund skræmmes bort derfra, men jeg mener rigtignok, at for at man skulde foretrække en Bro for en Tunnel, hvis en saadan overhovedet kan laves, maatte de Udgifter, som Tunnelen vilde drage efter sig, være meget væsentlig større end de, som en Bro vilde drage efter sig. Det er nu en Gang saa, at en Bro er udsat for mere, end en Tunnel vistnok er. En Bro er for det første udsat for Vind og Vej. Der gives jo fra Skotland Eksempel paa, at en Jærnbanebro, der var bygget efter den Tids ypperste Fordringer, af de ypperste Ingeniører, og som man ansaa for holdbar for, hvad man kalder Tid og Evighed, alligevel en skøn Nat blæste ned, medens et Tog kørte over den. Nu vil man maaske sige: Ja, men nu ere Ingeniørerne meget bedre, nu have de taget Lære deraf, og nu vil noget saadant ikke ske. Absolut udelukke noget saadant kan man dog ikke, navnlig naar Broen skal bygges i et Farvand, hvor der til Tider er en saa rivende Strøm som i Lille Bælt, thi denne maa dog vistnok kunne paavirke de Fundamenter, hvorpaa Bropillerne skulle hvile. Dernæst vilde vi, som det ogsaa er fremhævet, i Krigstilfælde meget let risikere at faa Broen ødelagt. Efter min Mening ville vi endogsaa risikere at faa den ødelagt uden for Krigstilfælde. Saa snart det Tilfælde indtræder, at der er Krig i Luften, at en eller anden Magt mistænker os for at ville foretage os et eller andet, kan det ligge i denne Magts Interesse saa vidt mulig at afbryde Forbindelsen mellem vore Landsdele, bl. a. for at forhindre Besættelsen af Fæstningen Kjøbenhavn med vore Tropper. Det vil da ligge meget nær for en saadan fjendtlig Magt at sende et Skib herop og

en, to, tre, skyde denne Bro sønder og sammen. Efter privatretlige Regler skulde han saa ganske vist betale, hvad det koster, at faa Broen i Stand igen, men de Regler, som gælde i Privatretten, have ikke altid Kurs, naar Turen kommer til Folketretten. Det sandsynlige vilde være, at vi selv kom til at samle vor Bro op igen, og vi kunde paa den Maade faa Lov til at bygge vor Bro flere Gange. I Længden kunde det nok være, at dette blev en baade dyrere og meget farligere Ting end at have en Tunnel under Vandet. Jeg antager imidlertid, at dette er noget, som det eventuelle Udvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, og hvorom der saa kan erholdes nærmere Oplysninger.

Men naar jeg nu er meget vel tilfreds med den ærede Ministers Forslag i og for sig, for saa vidt angaar de enkelte Projekter, som det indeholder, maa jeg dog sige, at jeg ganske kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) udtalte om Ønskeligheden af at faa forelagt her i Tinget en samlet Plan over alle de forskellige Jærnbaneanlæg, som man fra Ministerens eller Baneautoriteternes Side paatænker i den nærmeste Tid. Jeg har ved tidligere Lejligheder — i alt Fald ved een tidligere Lejlighed — udtalt Ønsket om, at man kunde se en saadan samlet Plan her i Tinget. Selvfølgelig har det ikke hjulpet det allermindste, men hvis nu det Udvalg, som bliver nedsat, vilde tage sig af denne Sag, haaber jeg, at det vil være i Stand til at fremskaffe en saadan samlet Plan. Saaledes som det nu gaar, tror jeg ikke, det er heldigt. Nu gaar det jo saaledes, at den højtærede Minister en Dag forelægger os et Lovforslag om et, en anden Dag om noget andet, og i det andet Ting forelægges der Lovforslag om forskellige andre Ting. Vi have derved Lejlighed til at sige vor Mening om disse enkelte Ting, som blive os forelagte. Stundom gaar det glat igennem, til andre Tider gaar det igennem med større eller mindre Ændringer, men i Reglen kommer der noget ud deraf, fordi vi alle sammen, eller i alt Fald de fleste af os, ønske at fremme vort Kommunikationsvæsen. Men vi faa ikke altid netop det fremmet, som vi anse for at være det, der kunde være mest paatrængende; vi have kun Lejlighed til at behandle de bestemte Dele af Kommunikationsvæsenet, som fra den højtærede Ministers Side blive os forelagte. Jeg mener, at det kunde være meget heldigt, om vi her i Rigsdagen kunde